

державне регулювання у сфері енергетики.

Отже, господарсько-правове регулювання на ринку альтернативної енергетики повинно бути прозорим, простим у межах законодавства (процедура затвердження «зеленого» тарифу, визначення змісту місцевої складової), оскільки забезпечення енергетичної безпеки держави в майбутньому є необхідним та еволюційним. Тому, впровадження відновлювальної енергетики в енергетичний комплекс країни повинно реалізуватися відповідно до чинного законодавства, а саме через ринок, що діє відповідно до встановлених «розумних» меж чіткої та ефективної норми.

Література

1. Енергетична стратегія України на період до 2030 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/FIN3853
2. Дудченко О. Альтернативні джерела енергоресурсів в Українському Причорномор'ї: аналіт. зап. / О. Дудченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.niss.od.ua/p/285.dog
3. Кузьміна М.М. Проблемні аспекти правового регулювання ринку альтернативної енергетики / М.М. Кузьміна. – Харків: Право, 2013. – 518 с.
4. Могилко О.В. Аналіз перспектив розвитку сонячної енергетики та інших альтернативних джерел енергії України / О.В. Могилко // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. – № 30. – С. 51-53.
5. Шевченко В. Використання енергозберігаючих технологій в країнах ЄС: досвід для України. Аналітична записка. [Електронний ресурс] / В. Шевченко. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/262/>.

УДК 346(043.2)

Зінченко М.М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козачок І.Я., к.ю.н.

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

На сучасному етапі розвитку нашої держави господарське законодавство перебуває в невпинному процесі становлення. В силу того, що в Україні запроваджуються нові ринкові відносини, які ще не зазнали відповідного законодавчого регулювання, також варто додати, наявність колізій і прогалин у законодавстві.

Одночасне прийняття, а також набуття чинності Господарським та Цивільним кодексами України породжує ще таку проблему, як усунення колізій між їх положеннями (щодо господарських товариств; правового

режиму цінних паперів; форм власності та ін.) [1, с. 17].

Основою господарської діяльності є господарське законодавство, тобто система нормативно-правових актів, які визначають та регулюють різноманітні аспекти господарської діяльності, а також визначають повноваження суб'єктів господарювання [2, с. 32].

Становлення національного господарського законодавства в Україні пов'язане з труднощами, спричиненими насамперед економічними та соціально-політичними факторами.

Сучасні проблеми з господарським законодавством нашої держави торкаються не лише вітчизняних суб'єктів господарювання, але й іноземних. Це пояснюється тим, що вони реалізуючи свої господарські функції не можуть розраховувати на цілком безпечні та стабільні умови праці. Оскільки, попри безліч поточних проблем у сфері господарювання, основною проблемою усе ж таки залишається недосконале господарське законодавство України. Наведена проблема є наболілою сьогодні [3].

Крім того, функціонування міждержавних господарських зв'язків (насамперед з державами «близького зарубіжжя»), необхідність їхнього відновлення та зміцнення вимагає вирішення ще однієї проблеми – створення правової бази міждержавної господарської діяльності, узгодженої з уже прийнятими актами національного законодавства, яке в свою чергу має бути узгоджене з нормами міжнародного права.

Динаміка суспільних відносин у сфері організації і здійснення господарської діяльності (господарських відносин) як свідчить практика попередніх років, потребує внесення відповідних змін до чинного законодавства, а то – і прийняття нових законів чи прийняття їх в новій редакції.

Недостатньо високий рівень законотворення, часто поспішне, без належного обговорення і копіткої юридичної експертизи законопроектів, прийняття нових законів, яке потім знаходить свій прояв у недоліках юридичної техніки, неузгодженостях та суперечностях нормативно-правових актів господарського законодавства як з ЦКУ та ГКУ, так і одного з іншим.

Суттєвими є також і суб'єктивні чинники, що заважають розвитку законодавства що проявляється у:

- неадекватному регулюванні;
- невмінні, а то й небажанні дотримуватися юридичної техніки, яка застосовується з метою уникнення нових колізій;
- низька правосвідомість учасників господарських відносин;
- тривалі дискусії науковців щодо деяких аспектів функціонування господарського законодавства України, що призводить до «гальмування» законодавчого процесу.

Всі проблеми, що виникають у законодавстві потребують уваги та усунення. До поданих проблем господарського законодавства подані такі

напрями їх рішення як:

- вдосконалення господарського законодавства щодо його змісту;
- вдосконалення господарського законодавства щодо його правової форми;
- вдосконалення господарського законодавства щодо його системи;
- гармонізація законодавства України з найдосконалішими міжнародними стандартами регулювання відносин у сфері господарювання, законодавства міжнародних економічних союзів, до складу яких входить чи планує увійти Україна (включаючи й Європейський Союз).

Ці та інші упущення в українському законотворенні має врахувати парламент України та інші суб'єкти нормотворчого процесу, якщо ми, як правова держава, хочемо мати стабільне і добротне законодавство, яке б не лише виконувало роль регулятора суспільних відносин, а й сприяло недопущенню правопорушень суб'єктами господарювання.

Література

1. Мельник О.О. Господарське право: навч.-метод. посіб. / О.О. Мельник. – К.: КНЕУ, 2005. – 208 с.
2. Вінник О.М. Господарське право / О.М. Вінник. – К.: Атіка, 2004. – 624 с.
3. Багрій І.П. Проблеми розвитку господарського законодавства у сучасній правовій системі суспільства / І.П. Багрій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lexline.com.ua/?language=ru&go=full_article&id=521

УДК 346(043.2)

Ільєнко І.М., Аметов Р.Е., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Горбатюк Я.В., к.ю.н.

ПРОБЛЕМИ ДОЗВІЛЬНОЇ СИСТЕМИ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сьогодні в Україні дозвільна система є однією з суттєвих перешкод, які заважають розвиватися малому бізнесу. У зв'язку з цим подальше удосконалення нормативно-правового регулювання, організації управлінської й операційної діяльності дозвільних органів, які здійснюють регулювання у сфері господарської діяльності, залишається одним з найактуальніших завдань державної і регіональної політики.

Основним нормативно-правовим документом, який регулює відносини в дозвільній системі, є Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [1].